

Sygn. akt. IV Ka 1094/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dorota Nowińska

Sędziowie SSO Aleksander Ostrowski (spr.)

SSO Anna Bałazińska-Goliszevska

Protokolant Artur Łukiańczyk

przy udziale Bogdana Myrny Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2015 r. sprawy

M. C.

urodzonego (...) we W., syna R. i B. z d. C.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej

z dnia 26 czerwca 2015 roku sygn. akt II K 1/15

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w (...)) na rzecz adwokata M. O. kwotę 147,60 złotych (stu czterdziestu siedmiu i ⁶⁰ / 100 , w tym VAT), tytułem nieopłaconej obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn.akt IV Ka 1094/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 26 czerwca 2015r. sygn.akt II K.1/15 połączono kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami:

I.Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 12 marca 2013r. Sygn.akt II K.27/13 :

1.za przestępstwo z art.286§1 i art.270§1 kk w zw.z art.11§2 kk i art.64§1 kk w zw. z art.31§2 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

2.za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., popełnione w dniu 29 października 2012r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

3. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., popełnione w okresie od 30 października 2012r. do 06 listopada 2012r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

4. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., popełnione w dniu 07 listopada 2012r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- które to kary połączono i wymierzono mu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

II. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 30 kwietnia 2013r., sygn. akt II K 690/12 za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., popełnione w dniu 12 czerwca 2012r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 18 czerwca 2013r. do dnia 19 czerwca 2013r.;

III. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 23 lipca 2013r., sygn. akt II K 769/12:

1. za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., popełnione w dniu 26 lipca 2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

2. za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., popełnione w dniu 20 lipca 2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- które to kary połączono i wymierzono mu karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 30 lipca 2012r. do dnia 31 lipca 2012r.;

- które to wyroki opisane w punktach VII - IX objęte zostały następnie prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 26 sierpnia 2014 r., sygn. akt II K 646/13, którym orzeczono połączenie jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami opisanymi punktach VII - IX i wymierzono skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

IV. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 18 czerwca 2014r., sygn. akt II K 594/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 9 września 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

i wymierzono skazanemu M. C. karę łączną w rozmiarze 3 lat pozbawienia wolności zaliczając na jej poczet okres kary dotychczas odbytej.

Jednocześnie umorzono postępowanie o objęcie niniejszym wyrokiem łącznym pozostałych wyroków wnioskowanych przez skazanego, zwalniając go jednocześnie od kosztów związanych z wydaniem wyroku łącznego. Powyższy wyrok został zaskarżony przez obrońcę skazanego, który zarzucił rażąca niewspółmierność kary orzeczonej wobec skazanego M. C. wyrokiem łącznym wnosząc o zmianę tegoż wyroku przez wymierzenie kary łącznej w rozmiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności tj. przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja obrońcy skazanego M. C. nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy stwierdzić, że orzekanie kary łącznej w przypadku ferowania wyroku łącznego, jest ponownym wymierzaniem kary, za czyny przypisane wyrokami podlegającymi łączeniu. Z istoty kary łącznej wynika, że może być ona wymierzona przy zastosowaniu zasad absorpcji, kumulacji, bądź też zasady aspiracji. Dla wymiaru kary łącznej decydujące znaczenie mają popełnione czyny i ich wzajemny stosunek, co pozwala, najczęściej z perspektywy czasowej, w nowym świetle spojrzeć oraz ocenić zarówno społeczną szkodliwość poszczególnych czynów, już bez wartościowania stopnia winy, co zostało przesądzone wyżej opisanymi prawomocnymi wyrokami jednostkowymi, ale również i postawę sprawcy. Zasadnicze znaczenie dla wymiaru kary łącznej ma względnie przewidywalne oddziaływanie

kary i to w znaczeniu prewencji ogólnej, jak też prewencji generalnej. Popęlnienie wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z zasady pełnej absorpcji. Przypomnieć też trzeba, że ferując wyrok w zakresie kary łącznej sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważenia tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar jednostkowych orzeczonych w poszczególnych wyrokach, lecz powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć, czy już po wydaniu poprzednich wyroków, zaistniały takie okoliczności, które przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej. Przez ten związek należy rozumieć choćby podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich. Im te podobieństwa podmiotowo-przedmiotowo pomiędzy poszczególnymi przestępstwami są większe, tym wymiar kary łącznej powinien zmierzać ku zasadzie absorpcji, a im są mniejsze - ku zasadzie kumulacji (vide np. wyrok SN z dnia 2 grudnia 1975 r., Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33). Wydając wyrok łączny należy także zawsze wyraźnie zaznaczyć potencjalne granice wymiaru kary łącznej, jak to przewiduje art. 86 § 1 k.k., co wynika z przytaczanych w wyroku kar jednostkowych. Ma to istotne znaczenie, jako że prawidłowe oznaczenie zakresu górnej kary łącznej, determinuje przecież jakość końcowego rozstrzygnięcia - trafne wymierzenie kary łącznej.

Odnosząc powyższe rozważania, dotyczące dyrektyw wymiaru kary łącznej, do realiów przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego nie nasuwa w tym przedmiocie jakichkolwiek zastrzeżeń.

Nie były bowiem przekonujące argumenty skargi obrońcy, wskazujące na konieczność ukształtowania tej kary łącznej na zasadzie bardzo zbliżonej do reguły absorpcji. Wymierzenie kary łącznej nie polega przecież na nieuzasadnionym premiowaniu skazanego, tylko jest działaniem racjonalnym, oznaczającym orzeczenie kary adekwatnej generalnie do związku przedmiotowo-podmiotowego między zbiegającymi się realnie przestępstwami, nie zaś tylko do ich bliskości czasowej. Trzeba także podnieść, że skazany był wielokrotnie karany, zaś jego zachowanie w czasie odbywania kary, wbrew odmiennym twierdzeniom skarżącego, jest oceniane przez administrację więzienną jako zmienne z tendencją do pogarszania się (vide opinia o skazanym z AŚ W. k. 24), co słusznie też dostrzegł Sąd I instancji. Oczywistym jest bowiem, że przy wydawaniu wyroku łącznego Sąd meriti zawsze powinien przeprowadzić dowód z aktualnej opinii o skazanym odbywającym karę pozbawienia wolności, aby mieć orientację, z jakimi efektami przebiega proces jego resocjalizacji. Warto także zauważyć, że autor apelacji nie kwestionował samej opinii o skazanym i nie twierdził, że została ona sporządzona w sposób nieobiektywny i nierzetelny. Nie sposób było zatem w realiach przedmiotowej sprawy ukształtować wymiar kary łącznej w sposób odpowiadający zasadzie absorpcji. Warto też nadmienić, że w zasadniczej normie art. 86 § 1 k.k., odnoszącej się do wymierzania kary łącznej, zakreślono jedynie granice w jakich ma być ta kara swobodnie kształtowana, tj. w przedziale od absorpcji aż do kumulacji. Zatem nie zawiera ten przepis żadnej dyrektywy przyjmowania rozwiązań wyłącznie korzystnych dla skazanego. Oczywiście powyższe uwarunkowania obowiązują również przy orzekaniu tej kary wyrokiem łącznym.

Reasumując, orzeczona przez Sąd Rejonowy kara łączna jest wyważona, sprawiedliwa i stanowiąc syntetyczną całościową ocenę zachowań skazanego, jest do niej adekwatna i nie razi swą surowością. W przekonaniu Sądu Okręgowego kara ta pozwoli na osiągnięcie wobec skazanego korzystnych efektów poprawczych i powinna spowodować, iż zrozumie on naganność swojego postępowania, a po wyjściu na wolność pokieruje swoim życiem w taki sposób, by ponownie nie naruszyć norm prawa karnego.

Kierując się zaprezentowanymi względami Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Z kolei o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym, rozstrzygnięto zgodnie z treścią art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze i § 14 ust. 5 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

Na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. skazany został zwolniony od ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym, albowiem nie posiada on majątku, a jego możliwości zarobkowe w warunkach izolacji są wydatnie ograniczone.